

eur od 29. 8. 2019 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 9. 2019 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 10. 2019 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 11. 2019 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 12. 2019 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 1. 2020 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 2. 2020 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 3. 2020, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 4. 2020 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 5. 2020 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 6. 2020 do zaplataenia, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 127,87 eur od 29. 7. 2020 do zaplataenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že žalovaná je fyzická osoba, ktorej žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. (variabilný symbol) 865712173 uzatvorenej 16. 5. 2017 poskytol spotrebiteľský úver - istinu vo výške 5.000 eur, pričom bol dojednaný zmluvný úrok vo výške 18,33 % ročne, avšak tento úver žalovaná k dnešnému dňu nezaplatila. Žalovaná sa zaviazala splácať úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške po 127,87 eur, avšak dostala sa so splácaním úveru do omeškania. Žalobca upomienkami z 5. 7. 2017, 4. 9. 2017 a 5. 10. 2017 vyzval žalovanú na zaplataenie dlžnej mesačnej splátky úveru ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok. Žalobca výzvou s názvom : „Posledná výzva“ z 2. 11. 2017, vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej mesačnej splátky úveru a súčasne ho upozornil, že môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo zmluvy. Žalovaný si poslednú výzvu neprevzal v odbernej lehote a zásielka bola uložená na pošte 6. 11. 2017. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru žalobca si uplatnil právo na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % ročne z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa omeškania, právo na zaplataenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy nezaplatenej splátky úveru od prvého dňa z omeškania a právo na zaplataenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bude vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru od prvého dňa omeškania. Žalobca oznámením o zosplatnení pohľadávky zo zmluvy z 3. 8. 2020 oznámil žalovanému, že ku 3. 8. 2020 pristupuje k zosplatneniu pohľadávky zo zmluvy, a vyčíslił výšku dlžnej sumy na sumu 8.423,93 eur a súčasne vyzval žalovaného na zaplataenie dlžnej sumy (sumy zosplatneného úveru.) Žalovaný si oznámenie o zosplatnení pohľadávky neprevzal v odbernej lehote - zásielka bola uložená na pošte 7. 8. 2020. K vyhláseniu okamžitej splatnosti došlo z dôvodu, že žalovaný bol v omeškani so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Svoj nárok žalobca vymedzil nárokom na istinu vo výške 4.843,15 eur ako celkovej výšky dlžnej istiny úveru ku dňu zosplatnenia, nárokom na zmluvné úroky vo výške 18,33 % ročne, t.j. celkovo vo výške 2.602,53 eur do dňa zosplatnenia úveru, nárokom na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 2.373,94 eur od 22. 8. 2020 do dňa podania žaloby a nárokom na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo súm omeškaných splátok úveru, spôsobom podrobne uvedeným v žalobe, ktorú vyčíslił v sume 747,59 eur a nakoniec aj nárokom na zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.373,94 eur od 22. 8. 2020 do zaplataenia, nárokom na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm omeškaných splátok úveru spôsobom uvedeným v žalobe, nárokom na zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru (t.j. 3. 8. 2020) vo výške 643,43 eur od 22. 8. 2020 do zaplataenia a nárokom na náhradu nákladov za vystavenie upomienky č. 1 z 5. 7. 2017 vo výške 3 eurá, za vystavenie upomienky č. 1 z 4. 9. 2017 vo výške 3 eurá, nákladov za vystavenie upomienky č. 1 z 5. 10. 2017 vo výške 3 eurá a nákladov za vystavenie poslednej výzvy z 2. 11. 2017 vo výške 4 eurá.

V doplňujúcom podaní z 25. 11. 2020, doručenom na Okresný súd Banská Bystrica 26. 11. 2020 žalobca dodal, že pri vypracovaní žaloby z 27. 10. 2020 došlo ku chybe v písaní, na základe čoho upresňuje, že si uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplataenie úroku nie vo výške 2.602,53 eur, ale vo výške 2.445,44 eur a vzhľadom na uvedené opravuje žalobu tak, že v časti vymedzenia nároku uvádza, že si uplatňuje voči žalovanej nárok na zaplataenie istiny vo výške 4.843,15 eur (celková výška dlžnej istiny úveru ku dňu zosplatnenia), nárok na zmluvné úroky vo výške 18,33 % ročne, t.j. celkovo vo výške 2.445,44 eur ku dňu zosplatnenia úveru, nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 2.373,94 eur od 22. 8. 2020 do dňa podania žaloby, nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo súm omeškaných splátok úveru (spôsobom uvedeným v tomto doplnení žaloby), t.j. zmluvnej pokuty (spolu) vo výške 747,59 eur, nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.373,94 eur od 22. 8. 2020 do zaplataenia, nárok na zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm omeškaných splátok (spôsobom uvedeným v tomto doplnení žaloby), nárok na zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bola vyčíslená ku dňu zosplatnenia úveru (t.j. k 3. 8. 2020) vo výške 643,43 eur od 22. 8. 2020 do zaplataenia, nárok na náklady za vystavenie upomienky č. 1 z

5. 7. 2017 vo výške 3 eurá, nárok na náklady za vystavenie upomienky č. 1 zo 4. 9. 2017 vo výške 3 eurá, nárok na náklady za vystavenie upomienky č. 1 z 5. 10. 2017 vo výške 3 eurá, nárok na náklady za vystavenie poslednej výzvy zo 16. 10. 2017 vo výške 4 eur, t.j. vynaložených nákladov spolu vo výške 13 eur.

Žalovaná sa napriek výzve tunajšieho súdu k žalobe a jej doplňujúcemu podaniu z 25. 11. 2020 nijako písomne nevyjadrila.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na 15. 2. 2022, na ktoré sa dostavil len predvolaný zástupca žalobcu. Žalovaná sa napriek predvolaniu na pojednávanie nedostavila, svoju neúčast' neospravedlnila a nepožiadala o odročenie pojednávania.

Žalobca na tomto pojednávaní uviedol, že trvá na žalobe a poukázal na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky zákonné náležitosti. K predbežnému právnomu posúdeniu v otázke premlčania nároku namietol, že okolnosť premlčania bola skúmaná aj súdom v upomínacom konaní pri vydaní platobného rozkazu, ktorý mal všetky listinné dôkazy k dispozícii. K zosplatneniu pristúpil veriteľ až oznámením z 3. 8. 2020, a preto k podaniu žaloby došlo včas. Poukázal na čl. IX ods. 3 zmluvy, kde je uvedené, že ak sa dlžník dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek pravidelnej splátky alebo jej časti podľa zmluvy po dobu dlhšiu ako tri mesiace, tak veriteľ má právo vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok, ktoré sa podľa zmluvy mali stať splatnými v budúcnosti. Bolo len na vôli veriteľa (žalobcu) kedy vyhlási mimoriadnu splatnosť.

Na pojednávaní 15. 2. 2022 súd tiež vykonal dokazovanie na základe, ktorého dospel k nasledovným relevantným skutkovým zisteniam.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017 (viď čl. 31 a nasl.), uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom vyplynulo, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur, pričom žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi 60 mesačných splátok vo výške po 127,87 eur, v rámci ktorých mala vrátiť poskytnutú istinu úveru a zaplatiť dojednané zmluvné úroky vo výške 18,33 % ročne, a teda zaplatiť tak celkovú čiastku vo výške 7.672,20 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dojednaná k 28. 6. 2017, splatnosť každej ďalšej splátky k 28. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol uvedený v zmluve k 28. 5. 2022. Podľa splátkového kalendára, ktorý tvoril súčasť tejto zmluvy (čl. XIV.) splatnosť štvrtej splátky bola dojednaná k 28. 9. 2017.

Z listu žalobcu 2. 11. 2017, označeného ako : „Posledná výzva“, adresovaného žalovanej súd zistil, že žalobca vyhotovil písomné oznámenie pre žalovanú, že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace, tak potom žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z listu žalobcu z 3. 8. 2020, označeného ako : „Predžalobná výzva na zaplatenie a oznámenie o zosplatnení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 865712173“, adresovaného žalovanej súd mal súd preukázané, že žalobca vyhotovil písomné oznámenie pre žalovanú o tom, že vzhľadom na to, že sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru uvedených v prílohe tohto oznámenia o viac ako tri mesiace, žalobca využíva svoje zákonné právo a pristupuje k zosplatneniu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku 3. 8. 2020, pričom súčasne vyzýva žalovanú, aby do 14 dní od doručenia tohto oznámenia zaplatila dlžnú sumu v celkovej výške 8.423,93 eur (viď čl. 37 až 38, predná strana.)

Z prílohy k (vyššie uvedenému) oznámeniu o zosplatnení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 865712173 (viď čl. 38, zadná strana až 39, predná strana) vyplynulo, že zoznam splátok na základe, ktorých bol zosplatnený úver zahŕňal aj v poradí štvrtú splátku, splatnú 28. 9. 2017 (spolu s ďalšími 37 splátkami ako v poradí 5. až 38. splátkou.)

Z písomnosti označenej ako : „Platobná disciplína k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 865712173“ z 3. 8. 2020, vyhotovenej žalobcom vyplynulo, že žalovaná uhradila prvé tri splátky vo výške po 127,87 eur, a to splátku splatnú 28. 6. 2017, ktorú uhradila 10. 7. 2017, splátku splatnú 28. 7. 2017, ktorú uhradila 31. 7. 2017 a splátku splatnú 28. 8. 2017, ktorú uhradila 16. 9. 2017, pričom odvtedy nevykonala žiadnu ďalšiu úhradu v prospech žalobcu.

Z fotokópie poštovej obálky (na č.l. 23) mal súd za preukázané, že zásielka obsahujúca poslednú výzvu z 2. 11. 2017 (s osobitným upozornením na možnosť mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky) bola zo strany žalovanej neprevzatá v odbernej lehote s tým, že za deň uloženia zásielky a teda deň, kedy sa dostala táto zásielka ako hmotnoprávny úkon do dispozičnej sféry žalovanej (§ 45 ods. 1 OZ) je možné považovať dátum 6. 11. 2017.

Z fotokópie poštovej obálky (na č.l. 36) bolo možné mať za to, že oznámenie o zosplatnení pohľadávky z 3. 8. 2020 bolo doručené do dispozičnej sféry žalovanej 7. 8. 2020 (§ 45 ods. 1 OZ), nakoľko zásielka s týmto oznámením bola žalovanou neprevzatá v odbernej lehote a v uvedený deň došlo k uloženiu tejto zásielky na pošte.

Z listiny - výpisu zo sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby - spotrebiteľov účinného od 1. 10. 2016 (na č.l. 24) žalobcu súd zistil, že výška poplatku za vystavenie upomienky pri oneskorenej úhrade predstavuje 3 eurá a výška poplatku za vystavenie upomienky s informáciou o zosplatnení 4 eurá. Žalovaná tento výpis vlastnoručne podpísala 16. 5. 2017.

Zistený skutkový stav súd právne posúdil, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

Podľa § 1 ods. 2, prvej vety zákona č. 129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017, ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701.html>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701.html>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 879v Občianskeho zákonníka (účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku) konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 54a, prvej vety Občianskeho zákonníka (účinného v čase začatia tohto konania) premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 121 ods. 3 OZ ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701.html>> najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa súd riadil nasledovnými úvahami.

Z oznámenia o zosplatnení pohľadávky z 3. 8. 2020 v spojení s prílohou k tomuto oznámeniu vyplynulo, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo z dôvodu neuhradenia (aj) v poradí štvrtej dojedanej splátky, t.j. splátky (istiny a zmluvného úroku) splatnej 28. 9. 2017. Trojročná premlčacia doba (podľa § 101 OZ) ohľadne práva na úhradu zosplatneného dlhu (dlžnej istiny a zmluvných úrokov, ktoré boli zahrnuté do dojednaných neuhradených splátok), tak podľa § 103 OZ začala plynúť od zročnosti tejto v poradí štvrtej dojedanej splátky (ktorá je v poradí prvou neuhradenou splátkou), a preto uplynula 28. 9. 2020. Žaloba v tejto veci však bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica až po uplynutí tejto premlčacej doby, a to 26. 10. 2020. Žalovaná síce sama premlčanie nenamietala, avšak keďže konanie v tejto veci bolo začaté po 5. 12. 2018 (účinnosť novely OZ, ktorou sa zakotvilo do OZ ust. § 54a - viď § 879v OZ účinného v čase vyhlásenia tohto rozsudku), súd podľa § 54a, prvej vety OZ (účinného v čase začatia tohto konania) nemohol takto premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy na (zosplatnenú) dlžnú istinu poskytnutého úveru a dlžné zmluvné úroky priznať, ale musel na takéto premlčanie prihladiť ex offo, a preto v tejto časti (pre zosplatnenú dlžnú sumu poskytnutého úveru a dlžného zmluvného úroku) musel žalobu zamietnuť. V súvislosti so začiatkom plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ súd poznamenáva, že za legislatívneho stavu vyplývajúceho zo (všeobecného) ust. § 565 OZ a (špeciálneho) ust. § 53 ods. 9 OZ nebolo možné pri premlčaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy použiť poslednú vetu ust. § 565 OZ. To znamená, že žalobca mohol žiadať o zaplatenie celej zosplatnenej pohľadávky pre nesplnenie niektorej z dojednaných splátok v lehote jej splatnosti kedykoľvek (tak ako to aj urobil), a teda nie s obmedzením „najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky“, ak inak boli splnené podmienky uvedené § 53 ods. 9 OZ (čo aj boli - viď upozornenie žalobcu z 2. 11. 2017 na možnosť zosplatnenia minimálne 15 dní vopred - č.l. 21 a oznámenie o zosplatnení pohľadávky z 3. 8. 2020, t.j. po viac ako troch mesiacoch od omeškania so zaplatením 4. splátky splatnej 28. 9. 2017 - č.l. 37 až 38.)

Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania, súd považoval za potrebné najprv vysvetliť, že vznesením námietky premlčania v súdnom konaní (analogicky pri nároku uplatňovanom zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi aj bez vznesenia námietky premlčania spotrebiteľom, t.j. len uplynutím premlčacej doby - § 54a OZ)) dochádza podľa § 100 ods. 1 OZ k zániku nároku dodávateľa zo

spotrebiteľskej zmluvy, t.j. k zániku súdnej vymáhateľnosti práva dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy (aj keď toto právo naďalej trvá ako naturálne právo), pričom tento účinok sa však neprejavuje iba vo vzťahu k pohľadávke, ale aj k jej príslušenstvu (vrátane úroku z omeškania), a to tak, že po vznesení námietky premlčania (resp. v prípade nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi už uplynutím premlčacej doby) nemožno nielen priznať istinu, ale nemožno tiež priznať príslušenstvo (vrátane úrokov z omeškania) od okamihu, keď uplynula premlčacia doba (ohľadne práva na zaplatenie istiny), pretože pokiaľ ide o príslušenstvo vychádza sa z toho, že od momentu premlčania sa právo na zaplatenie istiny stalo iba naturálnym právom, a preto aj právo na zaplatenie príslušenstva z tejto istiny sa od tohto okamžiku stalo takisto iba naturálnym právom. Iná je však situácia do tohto okamžiku, teda pokiaľ ide o právo na zaplatenie príslušenstva, ktoré vzniklo pred premlčaním istiny, kedy je potrebné premlčanie práva na zaplatenie príslušenstva (vrátane úrokov z omeškania) posudzovať samostatne (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. : 32 Odo 466/2004.) V tejto veci však uvedený záver (ohľadne príslušenstva) tunajší súd aplikoval len na úroky z omeškania, pretože pokiaľ ide o zmluvný úrok, tak keďže tento bol dojednaný v zmluve a zahrnutý do dojednaných splátok (spolu s istinou úveru), tak pre neho platil rovnaký režim ako pre dlžnú istinu úveru. Pokiaľ ide o úroky z omeškania tak teda bolo možné dospieť k záveru, že žalobca nemal nárok na uplatnené úroky z omeškania od okamihu, keď uplynula premlčacia doba ohľadne práva na zaplatenie istiny úveru, t.j. od 28. 9. 2020, a preto pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania z dlžnej istiny a dlžných zmluvných úrokov (ktoré obe zložky boli zahrnuté v dlžných splátkach) nemohol súd žalobcovi priznať nárok na úroky z omeškania za obdobie od 28. 9. 2020 do zaplatenia, a musel v tejto časti žalobu zamietnuť. Navyše, vo vzťahu k žalobcom uplatneným úrokom z omeškania zo zmluvných úrokov (za toto obdobie) by išlo o neprípustný anatocizmus, kedy by sa jeden druh príslušenstva pohľadávky (úroky z omeškania) uplatňoval z iného druhu príslušenstva pohľadávky (zmluvných úrokov), ktorý anatocizmus však nemá oporu v žiadnom zákone. Uvedené nie je možné obísť ani dohodou strán, pretože ust. § 121 ods. 3 OZ, ktorý upravuje tieto dva druhy príslušenstva je kogentným ustanovením a vytvorením novej kategórie príslušenstva pohľadávky z iného príslušenstva pohľadávky na základe dohody by bolo v rozpore s týmto kogentným ust. § 121 ods. 3 OZ, čo by malo za následok absolútnu neplatnosť takejto dohody pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. : 29 Odo 689/2006, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. : 22Co/67/2017.) Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania za obdobie pred uplynutím premlčacej doby (ohľadne práva na zaplatenie istiny), tak vzhľadom na vyššie uvedený záver o odmietnutí anatocizmu (možnosti uplatnenia nároku na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) by súd mohol priznať za toto obdobie (od vzniku nároku na úroky z omeškania do uplynutia premlčacej doby) nárok na úroky z omeškania výlučne zo sumy dlžnej istiny úveru a nie aj zo sumy zmluvných úrokov, ktoré sumy žalobca však v rámci svojich skutkových tvrdení nerozlíšiteľným spôsobom zmiešaval v sumách omeškaných splátok úveru, z ktorých si nárok na úroky z omeškania (za toto obdobie) uplatňoval. Nebolo pritom úlohou súdu (vzhľadom na § 132 ods. 2 CSP, podľa ktorého opis rozhodujúce skutočnosti nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy) vyvodzovať si tieto potrebné skutkové tvrdenia (za žalobcu) z nim predložených dôkazov tak, aby mohol byť žalobca (zastúpený advokátom) vo veci úrokov z omeškania (za toto obdobie) aspoň z časti úspešný. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania zo sumy zmluvnej pokuty, tak tunajší súd uvádza, že žalobcovi nemohol priznať tento nárok, pretože (ako to bližšie vyplynie z ďalej uvedeného výkladu) mu nemohol priznať nárok na túto zmluvnú pokutu.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zmluvnú pokutu, tak súd považuje za potrebné najprv vysvetliť, že ak dôjde k premlčaniu práva zabezpečeného zmluvnou pokutou, tak nemôže veriteľ úspešne uplatniť právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré vzniklo po premlčaní zabezpečeného práva, pretože ak dôjde k premlčaniu pohľadávky z hlavného záväzkového vzťahu, stáva sa okrem tejto zabezpečenej pohľadávky nevymáhateľnou aj zmluvná pokuta z vedľajšieho zabezpečovacieho záväzkového vzťahu, na ktorú vzniklo právo po premlčaní zabezpečenej pohľadávky. Premlčaná pohľadávka a zmluvná pokuta, na ktorú vzniklo právo po premlčaní pohľadávky síce nezanikajú a existujú naďalej, avšak sú oslabené o nárok, a teda sú súdne nevymáhateľné (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. : 33Cdo 2637/2008.) Vzhľadom na uvedené, tak súd nemohol priznať žalobcovi uplatnený nárok na zmluvnú pokutu za obdobie po uplynutí premlčacej doby, t.j. za obdobie od 28. 9. 2020 do zaplatenia, a v tejto časti tak musel žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zmluvnú pokutu za obdobie pred 28. 9. 2020 (od vzniku nároku na zmluvnú pokutu), tak ani tento nárok súd nemohol žalobcovi priznať, a to z dôvodu, že (pričom tento dôvod sa vzťahuje aj na uplatnený nárok na zmluvnú pokutu za obdobie od 28. 9. 2020) ust. § 3a ods. 1 nariadenia ustanovuje, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) naposledy zverejnenej

podľa osobitného predpisu o viac ako o 10 % bodov ročne a súčasne nesmie prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017 bola v čl. IX.1. a 4. dojednaná zmluvná pokuta vo výške 12 % ročne a v čl. II.2. bola dojednaná úroková sadzba pre prípad omeškania spotrebiteľa vo výške 5 % ročne, takže súčet všetkých sankcií z omeškania dojednaných na základe tejto zmluvy by prevyšoval trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia (15 %), a lepšiu situáciu žalobcovi neprivodí ani skutočnosť, že si v danom prípade neuplatňoval celý nárok na zmluvnú pokutu (v sadzbe 12 % ročne), ale len v sadzbe 10 % ročne, teda iba jeho časť, nakoľko takéto následné zvažovanie krokov veriteľa, ku ktorým musí dôjsť, aby bola naplnená litera zákona, je pre spotrebiteľa neprijateľné, pretože spotrebiteľ musí byť už v čase uzatvárania zmluvy, oboznámený s výškou zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania, ktoré si v prípade nesplnenia svojich povinností bude môcť veriteľ od neho vymáhať, nakoľko povinnosť dojednať zmluvnú pokutu určením jej výšky alebo určením spôsobu jej určenia je zákonnou požiadavkou určenou priamo v § 544 ods. 2 OZ a vyššie uvedený spôsob určenia, resp. výpočtu zmluvnej pokuty v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017 tejto požiadavke nezodpovedá, pretože je potom neurčité a nejasné (viď aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. : 8Co/136/2018 z 15. 11. 2018.)

Pokiaľ ide o poplatok za listovú upomienku pri oneskorenej úhrade v sadzbe 3 eurá, ktoré si žalobca uplatnil v súvislosti s vystavením troch upomienok z 5. 7. 2017, 4. 9. 2017 a 5. 10. 2017, a poplatok za vystavenie listovej upomienky s informáciou o zosplatnení, t.j. za poslednú výzvu z 2. 11. 2017, v sadzbe 4 eurá, tak súd nároky na tieto poplatky nemohol žalobcovi priznať, pretože v dojednaní o týchto poplatkoch videl tzv. neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná. Neprijateľnosť dojednaní o týchto poplatkoch podľa § 53 ods. 1 OZ vyplývala z toho, že tieto dojednania, ktoré nemožno považovať za individuálne (keďže ich výška je upravená len v sadzobníku poplatkov, ktorý je interným dokumentom žalobcu a nie je upravená v zmluve o spotrebiteľskom úvere), spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa (žalovanej), keďže uvedené sumy poplatkov sú neprimerane vysoké vzhľadom k povahe služieb, za ktoré sa tieto poplatky požadujú, teda k hodnote poskytovaných protiplnení zo strany žalobcu. Na nedostatku individuálnosti týchto dojednaní pritom nemení nič ani okolnosť, že žalovaná podpísala listinu (č.l. 24), na ktorej sa nachádza určenie výšky týchto poplatkov, pretože táto samostatne vyhotovená listina nebola podpísaná aj žalobcom, čím nespĺňa podmienku dvojstranného úkonu (dohody), a nemožno ju tak považovať za súčasť zmluv o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017. Navyše, podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemožno požadovať poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie je ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo 16. 5. 2017 sa pritom dojednanie o výške týchto poplatkov nenachádza (a ako už bolo uvedené iba žalovanou podpísaná listina o výške poplatkov nespĺňa charakteristiku zmluvného dojednaní.) Súd v tejto súvislosti preto poukazuje aj na § 11 ods. 1 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého, ak veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Absencia uvedených poplatkov, ktoré neboli dojednané v zmluve o spotrebiteľskom úvere a (minimálne) súvisia s poskytnutým spotrebiteľským úverom má potom za následok záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru, na základe, čoho nemohol súd priznať žalobcovi nárok na tieto poplatky a čo tiež možno považovať za ďalší dôvod, prečo súd nemohol priznať zmluvné úroky v tejto veci.

Porovnajúc žalobný petit s výrokom rozsudku súd dospel k záveru, že plne úspešnou stranou sporu bola žalovaná a mala by mať preto podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak vzhľadom na to, že pre jej absolútnu pasivitu v tomto konaní jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.